

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/697/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5613211448
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Kašíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5613211448.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Františka Dulačku a členiek senátu Mgr. Márie Kašíkovej a Mgr. Kataríny Beniačovej, v právnej veci navrhovateľa: Prvá stavebná sporiteľňa, a. s., so sídlom Bratislava, Bajkalská 30, IČO: 31 335 004, proti odporcom: 1/ Ing. H. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom X. S., X. XXX/X, 2/ X. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom V., L. O. XXX/X, 3/ I. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom V., L. O. XXX/X, o zaplatenie 8.797,36 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 8C/303/2013-120 zo dňa 4. mája 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým vo zvyšnej časti návrh zamietol a vo výroku o trovách konania **p o t v r d z u j e**.

V ostatnej časti **z o s t á v a** rozsudok okresného súdu **n e d o t k n u t ý**.

Odporcom v rade 1/ až 3/ náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zaviazal odporcov zaplatiť navrhovateľovi istinu 7.399,42 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne z istiny 7.399,42 eur od 01.09.2013 do zaplatenia a náhradu trov konania vo výške 533,- eur, a to všetko v mesačných splátkach po 100,- eur mesačne pod následkom straty výhody splátok. Vo zvyšku návrh zamietol.

Vychádzal zo zistenia, že medzi navrhovateľom a odporkyňou v rade 1/ bola uzavretá dňa 18.07.2006 zmluva o stavebnom sporení a následne dňa 03.08.2006 medzi odporkyňou v rade 1/ ako dlžníčkou a odporcami v rade 2/ a 3/ ako ručiteľmi zmluva o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere, ktorej predmetom bolo poskytnutie mimoriadneho medziúveru vo výške 8.298,48 eur. Odporkyňa v rade 1/ bol medziúver poskytnutý v čiastkach dňa 10.08.2006 v sume 6.638,78 eur a dňa 23.06.2009 v sume 1.526,92 eur po kompenzácii s poplatkom za poskytnutie medziúveru 116,18 eur a poplatkom za bianko zmenku 16,60 eur. Odporkyňa v rade 1/ plnila svoje záväzky mesačnými splátkami úrokov mimoriadneho medziúveru vo výške 51,82 eur a mesačnými vkladmi na stavebné sporenie po 41,49 eur. K príjmu dohodnutej cieľovej sumy v zmluve o stavebnom sporení vo výške 40% však nedošlo, a preto nemohlo dôjsť ani k zmene mimoriadneho medziúveru na stavebný úver dňom 03.08.2006. Navrhovateľ od zmluvy listom zo dňa 14.06.2013 odstúpil. Oprávnenie veriteľa od zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere odstúpiť a požadovať okamžité splatenie medziúveru a stavebného úveru vrátane príslušenstva je viazané na niektorý z dôvodov uvedených v čl. XIX Všeobecných podmienok. Medzi tieto dôvody patrí aj porušenie povinnosti riadne a včas splácať medziúver, čo je preukázané Všeobecnými podmienkami predloženými navrhovateľom. Vzťah medzi účastníkmi je právnym vzťahom spotrebiteľským, na ktorý je potrebný aplikovať ustanovenia § 52 až 54 Občianskeho zákonníka a rovnako aj občiansko-právnu úpravu omeškania a splatnosti dlhu. Vo všeobecnosti podľa § 565 Občianskeho zákonníka mohol preto navrhovateľ ako veriteľ podľa dohody s odporkyňou v rade 1/ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky najneskôr

do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky, podľa ustanovení spotrebiteľského práva (§ 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka) najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Navrhovateľ dodržanie tohto postupu netvrdil, avšak odporcovia ho nespochybnili. Odstúpenie od zmluvy realizoval písomnosťou z 04.06.2013 z dôvodu odúčtovania finančných prostriedkov z účtu stavebného sporenia v dôsledku exekúcie vedenej proti odporkyňi v rade 1/, čím boli porušené zmluvné podmienky (zostáva v omeškaní na účte stavebného sporenia s viac ako dvomi vkladmi po dobu dlhšiu ako dva mesiace). Z výpisu účtu medziúveru vyplýva, že tento bol čerpaný sumou 8.165,70 eur. Počas trvania zmluvného vzťahu odporkyňa v rade 1/ splácala len úrok z medziúveru a vkladmi takto zaplatila sumu 3.718,50 eur, preplatok na vkladoch na zmluve o vkladovom sporení bol 99,58 eur. Rovnako uhradila 527,92 eur poplatkov, ktoré však navrhovateľovi neprislúchajú. Podľa výpisu účtu medziúveru si navrhovateľ ako debetné položky uplatňoval poplatok za uzatvorenie zmluvy, poplatok za vedenie účtu, poplatok za upomienky. Tieto služby neposkytoval však odporkyňi na jej vyžiadanie ani v jej prospech. Nie je vecou dlžníka, ale veriteľa, akým spôsobom eviduje svoj dlh voči dlžníkovi, či dlžníka na splnenie povinnosti upomína alebo nie. Dlžník si poskytovanie takýchto služieb nevyžiadal. Aj keď sa odporkyňa v rade 1/ zaviazala takéto poplatky platiť, urobila tak formou vopred predtlačných formulárových zmlúv a ako spotrebiteľka nemala možnosť v tejto časti meniť ich obsah ani výšku. Takéto dojednanie pre rozpor s dobrými mravmi je neplatné. Aj čiastku na uvedených poplatkoch zohľadnil pri určení výšky plnenia poskytnutého na platby úroku z medziúveru tak, že vychádzal z toho, že odporkyňa na tento účel zaplatila celkom 4.346,- eur (3.718,50 + 99,58 + 527,90). V skutočnosti však vyplýva, že v čase od 10.08.2006 do 01.07.2013 mala zaplatiť na úroky medziúveru sumu 4.249,24 eur (82 splátok x 51,82 eur). Preto na úrokoch z medziúveru preplatila sumu 96,76 eur (4.346,- mínus 4.249,24 = 96,76). Z istiny poskytnutého medziúveru 8.165,70 eur je potrebné odpočítať sumu 96,76 eur, čo predstavuje 8.068,94 eur. Ďalej z účtu odstúpeného stavebného sporenia vyplýva, že odporkyňa zaplatila 3.911,54 eur vrátane štátnej prémie, z čoho je potrebné odpočítať zaplatenú daň vo výške 9,92 eur, čo predstavuje sumu 3.911,62 eur a tiež v exekučnom konaní odpísanú istinu 3.232,10 eur, čím predstavuje preplatok na stavebnom sporení 669,52 eur, a túto sumu odpočítal z istiny 8.068,94 eur, pričom dlžná suma, ktorú je povinná odporkyňa uhradiť navrhovateľovi spolu s ručiteľmi predstavuje 7.399,42 eur. Pre omeškanie s plnením záväzku navrhovateľovi prislúcha úrok z omeškania stanovený nariadením č. 87/95 Z.z. o 8-percentuálnych bodov vyšší ako je úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k 1. dňu omeškania. Navrhovateľ si však úrok z omeškania uplatnil vo výške 5% ročne, ktorý mu bol priznaný z istiny 7.399,42 od 01.09.2013 do zaplatenia. Odstúpenie od zmluvy bolo realizované písomnosťou z 04.06.2013, doručenou odporkyňi v rade 1/ 20.06.2013, s celým záväzkom je žalovaná v omeškaní (vzhľadom na určenú lehotu na plnenie 7 dní od doručenia listu) 28.06.2013. Pokiaľ ide o uplatňovaný nárok - úrok z úveru 7,49 % ročne, tento navrhovateľovi nepatrí. Zmluvné úroky sú splatné spolu s istinou a doba ich splatnosti sa zhoduje s dobou splatnosti úveru v zmysle § 503 Obchodného zákonníka, takže celková suma úrokov musí byť zaplatená najneskôr zaplatením poslednej splátky úveru. Navrhovateľ ani raz nespochybnil prednes odporkyňi v rade 1/ o jej nepriaznivej sociálnej situácii, preto jej umožnil splácanie dlhu za podmienok vyplývajúcich z výroku tohto rozhodnutia. O trovách konania rozhodol v zmysle ust. § 142 ods. 1, 151 ods. 1 a § 150 O.s.p. Navrhovateľ mal v konaní čistý úspech 68,22 % a priznal mu náhradu trov konania spočívajúceho zo zaplateného súdneho poplatku za návrh a nepriznal mu trovy konania spočívajúce v zaplatenom súdnom poplatku za odvolanie, nakoľko až po zamietnutí návrhu pôvodným rozsudkom predložil čiastočne v odvolaní a najmä v podaní 21.11.2014 relevantné skutkové tvrdenia.

V zákonom stanovenej lehote vo výroku, ktorým bol návrh navrhovateľa zamietnutý, podal odvolanie navrhovateľ. Napadol zamietnutie návrhu v časti nepriznaného zmluvného úroku, jednak pred odstúpením ako aj po odstúpení, a to z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Prvostupňový súd nesprávne aplikoval normu § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) tak, že umožňuje vylúčiť uplatnenie nie zmluvných dojednaní, ale zákonných ustanovení, ktorých aplikácia je dôsledkom uzavretia určitého zmluvného typu; v danom prípade zmluvy o úvere podľa § 497 Obchodného zákonníka (ďalej len ObZ) a konkrétne vylúčil aplikáciu režimu zániku zmluvy odstúpením podľa § 344 ObZ ex nunc. Uvedené nie je v súlade s účelom § 54 ods. 1 OZ. Ak sa právny vzťah, ktorého účastníkom je spotrebiteľ, riadi ObZ, je vylúčené, aby sa za neprípustné dojednania považovalo to, že sa budú aplikovať všeobecné ustanovenia ObZ o účinkoch odstúpenia od zmluvy, ktoré sa nakoniec striktosenzu ani nestali súčasťou zmluvných dojednaní. Výklad použitý súdom prvého stupňa je v rozpore s § 1 ods. 2 ObZ, ktoré zakotvuje, že ObZ je lex specialis vo vzťahu k OZ ako lex generalis. Nie je to teda naopak, ako zákony aplikoval súd. Takýto výklad je v rozpore s princípom právnej istoty. Zákon sa má aplikovať v praxi tak, ako je formulovaný text príslušných ustanovení na prípad sa vzťahujúci,

a nie ho svojvoľne skracovať, vynechávať časti textu a prispôbovať si účelovo text pre vlastnú potrebu (nález Ústavného súdu SR sp. zn. II.48/97). Preto považuje za dostatočne rozumný dôvod na to, aby bolo odstúpenie od zmluvy posúdené podľa ustanovení Obchodného zákonníka so všetkými právnymi dôsledkami. Aplikácia práva súdom nemá oporu ani v právnych aktoch Európskej únie, na ktoré sa inak odvolávajú. Účelom Smernice Rady č. 93/13/EHS bolo „stanoviť všeobecné kritéria na hodnotenie nekalého charakteru zmluvných podmienok“ v konkrétnych zmluvách bez ohľadu na to, či sa ako zmluvný typ spravujú ustanoveniami občianskeho alebo obchodného práva. Cieľom nebolo vylúčiť pôsobnosť zákonnej úpravy v prospech spotrebiteľa, ale „zabezpečiť, aby nekalé (neprijateľné) podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa. Tiež bolo nesprávne aplikované ust. § 54 ods. 1 OZ v časti nároku na dohodnutý úrok o účinnosti odstúpenia. S poukazom na ust. § 497, § 502 ods. 1, § 503 ods. 3 ObZ je podľa jeho názoru nepochybné, že povinnosť dlžníka platiť dohodnutý úrok za úver zaniká až úplným vrátením poskytnutých finančných prostriedkov. V opačnom prípade by tak dlžník porušením povinnosti získal pre seba výhodnejšie postavenie, nakoľko by sa zbavil povinnosti plniť zmluvne dohodnuté plnenie. Povinnosť upravená v čl. VII. bod 6 úverovej zmluvy - odstúpením od zmluvy nezaniká právo veriteľa požadovať zmluvne dohodnuté úroky až do úplného zaplatenia dlhu, vychádza iba z vyššie uvedených ustanovení ObZ a nie je v rozpore s právnymi predpismi. Do účinnosti odstúpenia rozdiel medzi účtovaným zmluvným úrokom medziúveru vo výške 3.909,03 eur a uskutočnenými vkladmi 3.770,19 eur bol ku dňu 04.06.2013 vo výške 138,84 eur, ktorý nárok bol zamietnutý. Tvrdenie súdu o „preplatení“ úrokov teda nemôže byť správne, a taktiež je zrejmé, že z úhrad neboli uspokojované žiadne poplatky na účte medziúveru. Okrem nesprávneho právneho posúdenia namietal aj nepreskúmateľnosť a zmätočnosť rozhodnutia z dôvodu nejasnosti a nepresnosti, keď v rozsudku sa uvádza, že žalovaná zaplatila vkladmi sumu 3.718,50 eur avšak v skutočnosti uhradila celkovo sumu 3.770,19 eur. Ďalej tvrdí, že uhradila 527,92 eur poplatkov, pričom poplatky za vedenie účtu a za upomienky boli vo výške 385,74 eur a spolu s poplatkom za spracovanie medziúveru a za zmenku predstavujú 518,52 eur. Zmätočne ďalej uvádzal, že poplatky na medziúver boli 568,67 eur. Nasporenú sumu 99,58 eur nemožno považovať za úhradu na úroky medziúveru, keď zúčtovanie nasporenej sumy neovplyvňuje stav omeškaných splátok úrokov medziúveru a nie je považované za ich úhradu. Na účte stavebného sporenia zohľadnil daň 9,92 eur, pričom celkovo bola táto daň uhradená v sume 36,57 eur a napokon v exekučnom konaní bola podľa súdu odpísaná suma 3.232,10 eur avšak v skutočnosti bola vyplatená suma 3.356,22 eur a 25,50 eur. Preto navrhuje napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa.

K odvolaniu navrhovateľa sa vyjadrila odporkyňa v rade 1/. Uviedla, že s vydaným rozsudkom okresného súdu súhlasí. Splátky na účet medziúveru aj účet sporenia platila podľa zmluvne predpísanej výšky a nebola v omeškaní. Platila aj napriek tomu, že mala exekúcie, nakoľko jej pomáhali rodičia. V zmysle vydaného rozsudku realizuje mesačné splátky od júna 2015. Do júna 2015 platby nerealizovala, nakoľko nemala záruku platenia úveru zo strany navrhovateľa a peniaze šli exekútorovi. Navrhovateľ svojim konaním jej dal jasný signál neserióznej spoločnosti, ktorá využila problémy ľudí, dáva si za to aj platiť. Všetky záväzky, ktoré doteraz má, uzatvárala s plánom splatiť si ich. S jej vyjadrením súhlasia i odporcovia v rade 2/ a 3/.

Krajský súd ako odvolací súd (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania proti rozsudku, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 201, § 204 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) preskúmal rozsudok v rozsahu ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p. a rozsudok v napadnutej časti ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Okresný súd postupoval správne, keď na danú vec aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj pokiaľ ide o odstúpenie od zmluvy. Nepopierajúc povahu úverovej zmluvy ako absolútneho obchodu, na otázku zániku zmluvy odstúpením je potrebné vzhľadom na spotrebiteľský charakter zmluvy aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka, ktoré sú pre spotrebiteľa výhodnejšie. Takéto pravidlo je ustálené v aplikačnej praxi súdov, ktoré riešenie odobril aj Ústavný súd SR v uznesení pod sp. zn. I.ÚS 402/2013-10 zo dňa 19. júna 2013, v ktorom skonštatoval, že prednostným uplatnením Občianskeho zákonníka na prospech spotrebiteľa na úver ako absolútny obchod upravený v Obchodnom zákonníku, nedošlo k porušeniu ústavných práv veriteľa.

Novela Občianskeho zákonníka vykonaná zák. č. 102/2014 Z.z. definitívne normatívne vyriešila (doplnením ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka), že na všetky právne vzťahy, v ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali

použiť normy obchodného práva. Z autentického výkladu zákonodarcu vyplýva, že Občiansky zákonník bude použitý pokiaľ ide o posudzovanie otázky premlčania, otázky úpravy ručenia, zmluvnej pokuty, uznania záväzku, odstúpenia od zmluvy a pod., aj keby sa na právny režim mala použiť právna úprava Obchodného zákonníka. Hoci účinnosť tohto ustanovenia bola posunutá až na 01. apríl 2015, predmetné ustanovenie poníma výkladový status a jeho cieľom je iba *expressis verbis* vyjadriť aj doposiaľ platné pravidlo prednostného použitia režimu Občianskeho zákonníka na spotrebiteľské záväzky.

V danom prípade medzi účastníkmi vznikol právny vzťah na základe spotrebiteľskej zmluvy. Na daný vzťah sa vzťahuje špeciálna právna úprava v oblasti spotrebiteľského práva vrátane ust. § 52 až §54 OZ. Podľa článku VII. zmluvy bod 1. „Veriteľ má právo od zmluvy odstúpiť a požadovať okamžité splatenie mimoriadneho medziúveru a stavebného úveru vrátane príslušenstva, ak nastane niektorá zo skutočností uvedených v článku XIX Všeobecných podmienok.“ Podľa článku VII. zmluvy bod 6. „Odstúpením od tejto zmluvy nezaniká ani právo veriteľa požadovať zmluvne dohodnuté úroky až do zaplatenia celej pohľadávky.“ Podľa článku VII. zmluvy bod 10. „V prípade odstúpenia od tejto zmluvy sa splatná istina, nezaplatené úroky a poplatky zúčtujú do jednej sumy, ktorá sa ďalej úročí v súlade s bodom 8. čl. VII. tejto zmluvy“. Ako vyplýva zo znenia zmluvnej podmienky o odstúpení, táto zmluvná podmienka nie je vyvážená a naopak spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Navyše je nejasná a nezrozumiteľná v kontexte s ostatnými zmluvnými podmienkami a objektívne zhoršuje postavenie žalovaných spotrebiteľov. Slovom zákona (§ 54 ods. 1 OZ) ide o odchylenie sa v neprospech spotrebiteľa, ktoré jednostranne zvýhodňuje iba veriteľa, zachováva všetky jeho práva. Veriteľ pri tom nielenže zmluvu vytvoril, ale aj právny úkon odstúpenia naplnil, aj keď mal na výber iné inštitúty súkromného práva. Spotrebiteľovi v dôsledku odstúpenia zanikajú všetky práva a vzniká len povinnosť jednorázového plnenia vrátane úrokov a poplatkov, ktoré celé príslušenstvo si veriteľ zúčtuje netransparentným spôsobom do jednej istiny a ďalej úročí navýšenou sadzbou. Formulárové znenie zachovania úrokov a dokonca ich navyšovanie po odstúpení od zmluvy odporuje aj kogentnému ustanoveniu § 517 ods. 2 OZ v spojení s nariadením vlády č. 87/1995 Z.z., ktoré predpokladá presnú výšku úrokov z omeškania. Odvolací súd zastáva názor, že neprijateľnou zmluvnou podmienkou je podmienka, ktorá vyvoláva v neprospech spotrebiteľa, ako slabšej zmluvnej strany, hrubú nerovnováhu. Za neprijateľnú považuje odvolací súd zmluvnú podmienku, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa na plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa. Argument navrhovateľa, že má nárok na priznanie úroku až do úplného zaplatenia poskytnutých úverových prostriedkov v zmysle § 497 ObZ, odvolací súd považuje za nedôvodný. Úrok z úveru je cenou za úver. Výška tohto úroku bola dojednaná v zmluve zrozumiteľne a určito a súd jeho výšku nerozporoval a nevyhodnocoval ju ako neprijateľnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve s poukazom na ust. § 53 ods. 1 OZ. Pokiaľ však ide o dojednanie v článku VII. bod 6. zmluvy, nejedná sa už cenu predmetu plnenia, a preto súd je povinný preskúmať *ex offio* nekalý charakter tejto zmluvnej podmienky. Ako už bolo vyššie konštatované predmetná zmluvná podmienka predstavuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán v neprospech spotrebiteľa. Táto zmluvná podmienka nebola individuálne dojednaná, nakoľko bola navrhnutá vopred navrhovateľom a odporcovia preto neboli schopní ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou.

Odvolacia námietka navrhovateľa, že súd mu nepriznal zmluvný úrok, na ktorý mal nárok pred odstúpením od zmluvy je nedôvodná. Ako vyplýva zo samotného odôvodnenia napadnutého rozsudku, okresný súd ustálil, že odo dňa uzavretia zmluvy do odstúpenia od zmluvy, teda od 10.08.2006 do 01.07.2013 mali odporcovia uhradiť 82 splátok na úroky medziúveru po 51,82 eur, čo spolu predstavuje 4.249,24 eur. Po ustálení akú čiastku odporcovia ku dňu odstúpenia od zmluvy uhradili v prospech navrhovateľa (keď mu nepriznal nárok na platenie poplatku za vedenie účtu, poplatku za upomienky ako aj poplatok za uzatvorenie zmluvy a spísanie zmenky) zistil, že odporcovia na úrokoch z medziúveru ku dňu odstúpenia od zmluvy mali preplatok a tento preplatok potom započítal na istinu úveru.

Je nutné prisvedčiť odvolacej námietke navrhovateľa, že v odôvodnení rozsudku, pri uvádzaní jednotlivých súm, došlo k určitým nejasnostiam a zmätočnosti zo strany okresného súdu. Po prepočítaní všetkých týchto jednotlivých istín, či už z účtu stavebného medziúveru ako aj z účtu stavebného sporenia, odvolací súd však zistil, že okresný súd priznal navrhovateľovi vyššiu sumu ako by vyplývala z týchto jednotlivých súm, preto odvolací súd rozsudok okresného súdu potvrdil. Na upresnenie týchto súm odvolací súd uvádza : na účte stavebného sporenia boli kreditné položky pozostávajúce z jednotlivých vkladov uskutočnených odporcami, ďalej zo štátnej prémie, úroku zo sporenia, bonusu ako aj prechod

na euro. Jednotlivé vklady uskutočnené odporcami boli v celkovej sume 3.455,63 (55 x 41,49 = 2.281,95 + 94,93 + 5,48 + 160,49 + 207,46 + 8,87 + 51,82 + 7,33 + 22,28 + 82,98 + 75,65 + 82,98 + 82,98 + 83 + 124,45 + 82,98). Štátna prémie bola pripísaná v celkovej výške 319,17 (39,42 + 66,39 + 54,65 + 46,68 + 47,79 + 62,24). Na úrokoch zo sporenia, bonuse a prechode na euro predstavovali sumy celkom 192,83 (0,02 + 0,21 + 0,42 + 0,03 + 6,72 + 0,03 + 17,36 + 27,74 + 36,59 + 45,22 + 58,49). Teda kreditné položky spolu predstavovali istinu 3.967,63 eur. Z debetných položiek predstavovala zaplatená daň a odpísané finančné prostriedky na exekúciu. Daň bola vyplatená v celkovej sume 36,57 eur tak ako to tvrdil vo svojom odvolaní navrhovateľ (0,07 + 0,03 + 1,26 + 3,29 + 5,27 + 6,95 + 8,59 + 11,11). Rovnako bola dôvodná odvolacia námietka navrhovateľa, že na exekúciu zo stavebného sporenia boli odpísané celkové finančné prostriedky vo výške 3.381,72 (3.356,22 + 25,50). Ostatné debetné položky predstavovali poplatky za vedenie účtu a poplatky za upomienky, ktoré ako už bolo konštatované okresným súdom, navrhovateľovi neboli priznané, nakoľko na tieto nemal nárok, keďže s odporcami neboli individuálne dojednané. Preto zo stavebného sporenia na zaplatenie úveru bolo možné započítať sumu 549,34 eur (3.967 - 36,57 - 3.381,72 = 549,34).

Z predloženého účtu stavebného medziúveru vyplýva, že odporcovia na tento účet uhradili vklady v celkovej výške 3.791,87 eur (43 x 51,82 = 2.228,26 + 7 x 51,74 = 362,18 + 117,25 + 42,29 + 125,51 + 117,84 + 21,76 + 103,64 + 103,54 + 103,64 + 103,62 + 103,64 + 155,08 + 103,62). Po odstúpení od zmluvy z účtu stavebného sporenia na účet stavebného medziúveru bola pripísaná suma 99,58 eur. Poplatok za spísanie zmluvy o úvere a poplatok za vystavenie zmenky, ako aj poplatky za vedenie účtu a za upomienky predstavovali celkom sumu 543,52 eur (za spracovanie úveru 116,18 eur, za zmenku 16,60 eur, za vedenie účtu 11,95 + 12,95 + 14,94 + 14,90 + 16,- + 25,- + 12,50 + 29,- + 25,- = 162,24, poplatky za upomienky 16,60 + 24,90 + 16,60 + 24,90 + 16,- + 3,- + 3,- + 18,- + 3,- + 18,- + 25,- + 3,- + 3,- + 3,- + 18,- + 3,- + 3,- + 20,- + 3,- + 20,- + 3,- = 248,50). Takto na zaplatenie zmluvných úrokov na stavebný medziúver odporcovia uhradili spolu 4.434,97 eur (3.791,87 + 543,52 + 99,58). Odo dňa vzniku zmluvy ku dňu odstúpenia od zmluvy mali odporcovia uhradiť na zmluvných úrokoch medziúveru celkom 82 splátok po 51,82 eur, čo predstavuje 4.249,24 eur, a preto im vznikol preplatok na tomto zmluvnom úroku vo výške 185,73 eur, ktorý je potrebný započítať na zaplatenie úveru.

Celkovo bol úver poskytnutý v sume 8.165,70 eur, pričom dlžná suma ku dňu odstúpenia od úveru listinou zo dňa 04.06.2013 predstavovala celkom sumu 7.430,63 eur (8.165,70 - 185,73 - 549,34 = 7.430,63). Po odstúpení od zmluvy o úvere odporcovia uhradili dňa 30.08.2013 v prospech navrhovateľa sumu 155,22 eur a tak v čase podania návrhu dlh na úvere predstavoval 7.275,41 eur (7.430,63 - 155,22). Navrhovateľ si však uplatnil úrok z omeškania vo výške 5%, pričom v žalobnom návrhu ku dňu 31.08.2013 si tento úrok uplatnil už kapitalizovaný a od 01.09.2013 ho žiadal priznať vo výške 5% z dlžnej sumy do zaplatenia. Z dlžnej sumy ku dňu odstúpenia od zmluvy 7.430,63 eur odo dňa omeškania ako bolo ustálené 28.06.2013, kedy boli odporcovia vyzvaní navrhovateľom na zaplatenie celej dlžnej sumy do 31.08.2013 úrok z omeškania vo výške 5% predstavuje sumu 65,15 eur, čiže takto dlh ku dňu podania návrhu predstavoval sumu 7.340,56 eur (7.275,41 + 65,15). Napadnutým rozsudkom navrhovateľovi bola priznaná suma 7.399,42 eur, teda vyššia suma ako vyplýva v zmysle vyššie uvedeného, nakoľko však voči výroku o priznaní nároku navrhovateľovi nebolo podané odvolanie, súd nemohol rozhodovať o predmetnom nároku.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného, odvolací súd rozsudok okresného súdu ako vecne správny v napadnutej časti potvrdil podľa § 219 ods. 1 O.s.p.

O trovách odvolacieho konania rozhodol v zmysle ust. § 224 ods. 1 O.s.p. aplikujúc ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p. V odvolacom konaní mali plný úspech odporcovia, avšak títo si neuplatnili náhradu trov odvolacieho konania, preto im ich odvolací súd nepriznal.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.